

Stichting Dunja Jocić

Inhoudelijk plan 2025-2028

CONFRONTING THE INTIMATE

We leven in een wereld die zeer snel verandert. Machtsverhoudingen verschuiven voortdurend en technologie transformeert ons leven op manieren die we niet eerder hebben ervaren noch kunnen voorspellen. De snelheid van gebeurtenissen lijkt moeilijk te bevatten. Klimaatverandering is gaande, en achter de schermen is een oorlog gestart door krachtige mogendheden. Een diepgeworteld conflict in Israël zaait wereldwijd verdeeldheid. Europa neigt naar rechts. We leven in een wereld vol onbalans en turbulentie, waarvan de toekomst onzeker lijkt.

De hedendaagse realiteit roept vragen op over betekenis en doel. Welke rol kan danstheater spelen in de wereld waarin we leven? Wat is de relevantie van mijn kunstvorm, en welke verhalen moeten verteld worden?

Mijn voorstellingen vertellen mijn persoonlijke verhaal in relatie tot de wereld om mij heen. Thematisch draaien mijn producties altijd om onze perceptie van tijd, onze relatie ermee en hoe we ons bewust zijn van onze sterfelijkheid. Ik ben diep geïnteresseerd in existentiële vragen, ethiek en onze verantwoordelijkheid voor onze daden. De angst voor het verstrijken van de tijd heeft geleid tot voorstellingen als "Het gras hier is groener" (2022) en "The Previous Owner" (2023). Tijdens de isolatie door Covid-19 ontstond de productie "De Panter" (2021), voortkomend uit een gevoel van vervreemding en opsluiting.

Lang heb ik mijn Joegoslavische afkomst buiten mijn werk gehouden, uit angst dat mijn verhaal zou worden teruggebracht tot dat van een migrant met een complex verleden. De gebeurtenissen uit mijn verleden resoneren echter steeds meer met de hedendaagse wereld. Hierdoor vind ik de relevantie van mijn ervaringen steeds dringender. De voorstellingen die ik in dit kunstenplan presenteer, belichten daarom een persoonlijker verhaal dan ik voorheen heb gedeeld. Ik geloof dat mijn roeping als choreograaf ligt in het vertellen van mijn eigen verhaal binnen de context van de wereld waarin ik leef. Door onze verhalen te delen, kunnen we gezamenlijk blijven reflecteren op de wereld waarin we leven. Dat is de essentie van (dans)theater.

- Dunja Jocić

INHOUDSOPGAVE

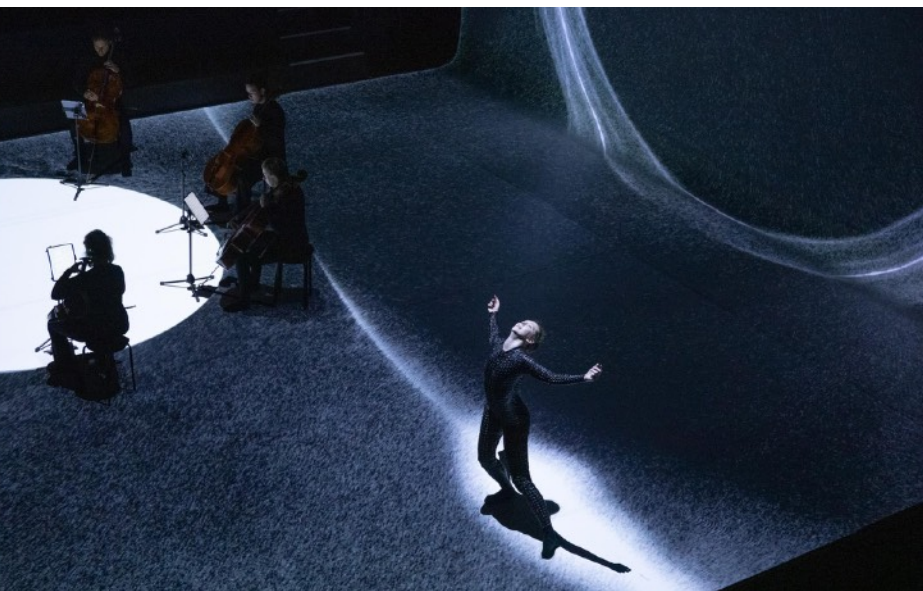
1. Wat vooraf ging	p.3
2. Artistieke signatuur en uitgangspunten	p.4
- Bewegingstaal	p.4
- Van fysieke handeling tot verhalende expressie	p.5
- Dansvoorstellingen om in te wonen	p.6
3. Missie en visie van de Stichting	p.6
4. Organisatiestructuur	p.6
5. Werkwijze	p.7
- Drie cirkels	p.7
- De eerste cirkel	p.8
- De tweede cirkel	p.9
- De derde cirkel	p.12
6. Marketing	p.14
- Doelgroepen	p.14
- Ambitie	p.14
- Branding	p.15
- Nationale en internationale erkenning	p.16
- Investeren buiten de stadsgrenzen	p.16
- Uitwisseling met lokale makers	p.16
- Communicatie middelen	p.16
7. Geografische spreiding	p.17
- Verkoop	p.17
- Spreiding: nationaal en internationaal	p.17
- Zakelijke kwaliteit	p.18

1. Wat voorafging

De jaren na 2021, waarin ik met Stichting Bird Productions voorstellingen heb kunnen creëren, zijn van grote waarde geweest voor mijn artistieke ontwikkeling. De ondersteuning van verschillende fondsen gaf mij de ruimte om aan mijn signatuur te werken en mijzelf als maker diepgaand te verkennen. Het omarmen van diverse creatieprocessen en het leiden van verschillende voorstellingen gedurende vier jaar is een volledig andere ervaring dan het vormgeven van slechts één enkele productie. Het denken in meerdere jaren daagt me uit om grotere vragen aan mijzelf te stellen en raakt aan een dieper niveau van mijn creatieve zelf.

Het begin van deze vierjarige creatieve reis had, zoals bekend, een merkwaardige start. Plotseling stond de wereld stil en werden we geconfronteerd met een pandemie die onze sector ernstig ontwrichtte. Alle plannen en beoogde samenwerkingen leken ineens op losse schroeven te staan. Ik zag hier ook een uitdaging in. Het vereiste aanpassing, het herzien van plannen, aangaan van nieuwe samenwerkingen, en vooral: doorgaan. Het feit dat onze eerste voorstelling, "De Panter" (2021), vervolgens beloond werd met De Gouden Zwaan (NDD) voor beste dansvoorstelling, was een enorme eer en een hartverwarmende aanmoediging in die onzekere periode.

De afgelopen jaren zijn anders verlopen dan verwacht, desondanks hebben ze geleid tot zeer eigen producties zoals "Arcus Cloud" (2021), "Het gras hier is groener" (2022), Orphée I L'amour I Eurydice" (2022) en "The Previous Owner" (2023). Bovendien kreeg ik de kans om samenwerkingen aan te gaan in het buitenland. Met Spellbound Contemporary Ballet in Rome maakte ik "We, Us and Other Games" (2022), met Gauthier Dance in Stuttgart "Ayda" (2023) en met Stadttheater Braunschweig "18 Degrees below the horizon" (2024). Gepland voor 2024 zijn een Nederlandse tour van "We, Us and Other Games", samenwerkingen met Stadttheater Bielefeld, en een coproductie met Stadttheater Osnabrück. De producties in het buitenland worden steeds omvangrijker, evenals de zalen en het publiek waarvoor ze worden opgevoerd.

"Meesterlijke integratie van licht, beweging, muziek en tekst die van begin tot eind fascineert"

- Theaterkrant over "The Previous Owner"

"Intrigerende solo van choreograaf Dunja Jocić"

- De Volkskrant over "The Previous Owner"

"Magische eenheid van dans, muziek en projecties. Betoverend."

- Dagblad van het Noorden over "Arcus Cloud"

"De samensmelting van muziek, beelden en dans resulteert in een gesamtkunstwerk waarin je je volledig kunt verliezen, met je ogen open. Een koortsdroom waaruit je na een uur ontwaakt."

- Theaterkrant over "Arcus Cloud"

"Krachtig, streng en verontrustend"

- Paolo Randazzo, Gli Stati Generali over "We, Us and other Games"

In 2022 kreeg ik de kans om een lang gekoesterde droom te verwezenlijken: het onderzoeken van de technische mogelijkheden om danstheater op een nieuwe manier te benaderen. Voor dit onderzoek ging ik een samenwerking aan met het Servische gerenommeerde bedrijf Galeria 12. Het proces van dit onderzoek is vastgelegd in de korte documentaire "[Dance, into the digital realm](#)". In 2025-2028 wil ik dit onderzoek voortzetten in een experimentele voorstelling in samenwerking met WERC in Groningen.

Een anti-kraak kantoorpand in de Bijlmer is een tijd lang ons kantoor en dansstudio geweest. Hier kreeg ik de ruimte om mijn bewegingstechniek verder te ontwikkelen, en het bracht me in contact met een nieuwe generatie dansers; de ambachtsmensen van de toekomst. Via residenties en open studio avonden maakten dansstijlen als vogue en krumping hun entree. Deze intieme ontmoetingen hebben geleid tot ons project "De Verbonden Stad", dat we in dit kunstenplan presenteren.

Toen ik met mijn eerste voorstelling "Don't talk to me in my sleep" (2015) begon, stonden wij in een bescheiden zaaltje op het Noorderzon festival in Groningen, waar misschien veertig mensen inpasten. De BNG Bank Dansprijs die ik naar aanleiding van deze voorstelling ontving, bood mij de kans om een

volgende voorstelling te realiseren. Vorig jaar gingen wij in première in de Rabozaal van ITA in Amsterdam. "The Previous Owner", de voorstelling die daarop volgde, kreeg een tour van 17 voorstellingen - onze grootste tour tot nu toe. Door continuïteit in mijn werk kan ik een band opbouwen met mijn publiek en de theaters, en kan ik mijn vertelstijl verdiepen. Nog tijdens het schrijven van dit kunstenplan heeft Anita van Dolen (programmeur dans) van ITA Amsterdam voorgesteld om de hoofdproducties die ik hier presenteer, vanaf 2025 jaarlijks in première te laten gaan in ITA.

2. Artistieke signatuur en uitgangspunten

Mijn achtergrond ligt in ritmische gymnastiek. Nagenoeg alle uren na school werden gevuld met trainingen in Belgrado, waar ik geboren ben. De jarenlange training en de ijzeren discipline die mij daarmee is bijgebracht, hebben mij in grote mate gevormd. Het was de tijd van het socialisme van Tito, van voormalig Joegoslavië en van de laatste jaren van de Sovjet-Unie, waar een deel van mijn training plaatsvond. Als ritmisch gymnast vertegenwoordigde ik in 1992 Joegoslavië op het WK in Brussel. Toen sancties mij beletten voor mijn sport te reizen, maakte ik de overstap naar ballet. Toen oorlog mij weerhield mij verder te ontwikkelen in ballet, verliet ik mijn land om moderne dans te studeren bij Codarts, Rotterdam.

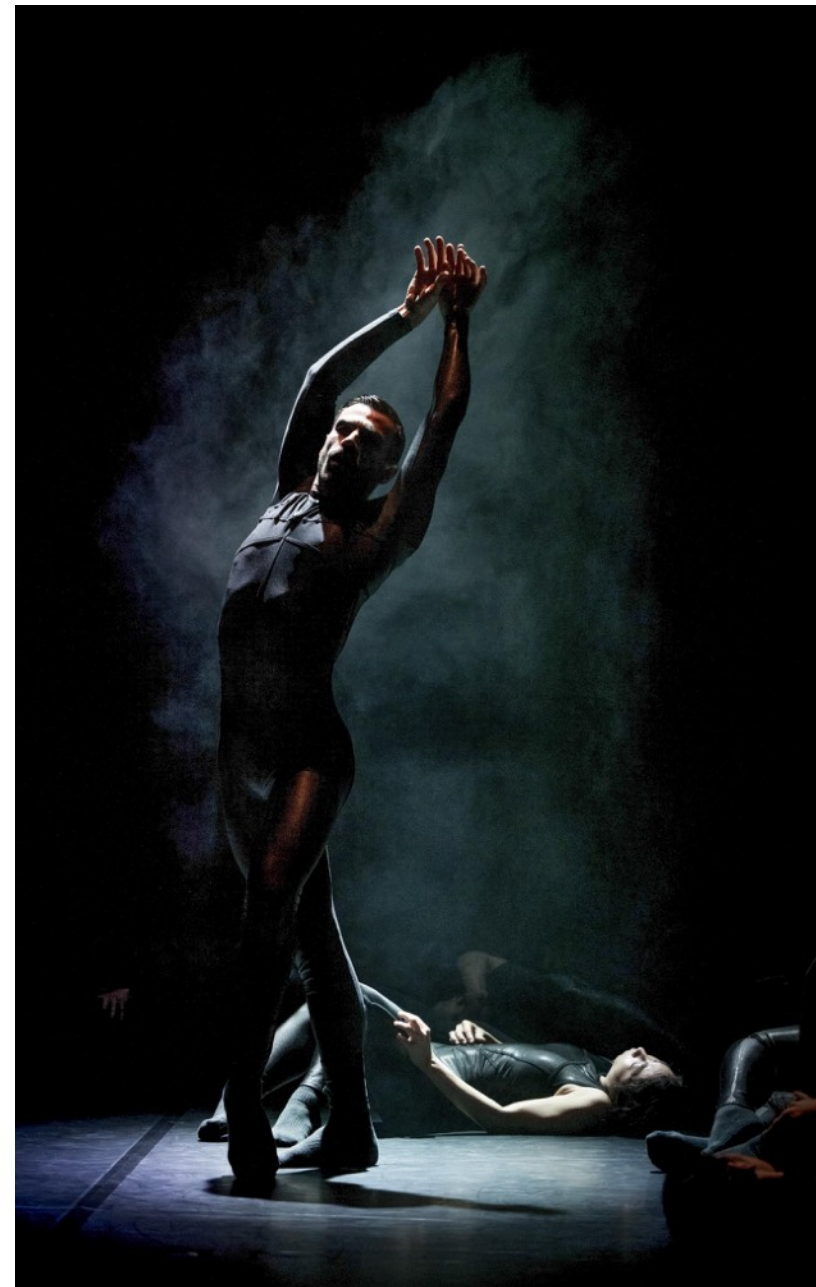
Ik kom uit een cultuur van verhalenvertellers. In Belgrado gaat bijna al het sociale contact via verhalen, niet zelden voorzien van een goede dosis zelfspot. Dit vertellen uitte zich ook in de beroepskeuzen van mijn ouders en broer, respectievelijk filmproducent, editor en cameraman. Het vertellen van verhalen zit in mijn bloed. Ik heb daar echter een heel andere vorm voor ontwikkeld dan de rest van mijn familie: dans. Door de jaren heen is dans de manier geworden om mijn relatie met de wereld om me heen te verkennen en mijn emoties en gedachten te kanaliseren.

Bewegingstaal

Als choreograaf leg ik sterk de nadruk op het ontwikkelen van complex en gedetailleerd fysiek materiaal voor dansers. Mijn [benadering](#) kenmerkt zich door het gebruik van tegenstellingen in expressie en beweging. Tijdens mijn creatieproces construeer ik zorgvuldig al het fysieke materiaal, dat nauw verbonden is met het verhaal en de thematiek van het werk. Dit omvat uitgebreid onderzoek en het stapelen van bewegingen die ervoor zorgen dat de choreografie precies en betekenisvol is.

Ik speel met tegenstellingen in bewegingen, bijvoorbeeld door een snelle opeenvolging van onafhankelijke bewegingen te combineren, terwijl ik tegelijkertijd contrasten creëer met langzame zwevende bewegingen. Explosiviteit in fysieke expressie staat centraal, afgewisseld met momenten van verstilling. Het vereist zeer technisch onderlegde dansers om meerdere lichaamsdelen te gebruiken die tegelijkertijd verschillende bewegingen uitvoeren. De complexiteit in mijn choreografie vraagt van de dansers niet alleen het fysiek belichamen van de bewegingen, maar ook het begrijpen van het verhaal erachter. Aangezien elke beweging een specifieke betekenis, intentie en verhaallijn met zich meedraagt, dienen ze hun rollen te benaderen zowel als acteurs als fysieke performers. Hierbij integreren ze het verhaal in hun bewegingen.

"Jocić ' bewegingstaal kent scherpe, geaccentueerde bewegingen, afgewisseld met het organisch bewegen van de ruggengraat. Het zijn de bijna elektrische bewegingen, veel meer nog dan de expressie, die gekte uitdrukken." – Theaterkrant over "De Panter"

"Jocić weet op precieze wijze haar danstaal over te brengen op haar dansers, die verschillende dansachtergronden hebben, zonder hun individualiteit te verliezen. Onder haar leiding leveren ze een uitzonderlijke prestatie."

– Juryrapport Nederlandse Dansdagen

"Wonderschoon hoe danseres Kalin Morrow fysiek uiting geeft aan de dreigende kortsluiting in hoofd en lijf."

– De Volkskrant over "The Previous Owner"

Van fysieke handeling tot verhalende expressie

Mijn precieze bewegingstaal vindt zijn oorsprong in mijn achtergrond in ritmische gymnastiek, terwijl het expressieve karakter ervan geworteld is in de verhalende essentie van mijn culturele achtergrond. Ik zoom in op het persoonlijke verhaal, en zoom vervolgens uit naar de universele vraagstukken die daarmee samenhangen. Op deze manier creëer ik ruimte om toegang te krijgen tot en verbinding te maken met de verschillende persoonlijke perspectieven van een divers publiek. Dit opent een dialoog tussen de danser en de toeschouwer over het onderwerp dat we behandelen.

Vaak heeft mijn werk een uitgesproken protagonist. Mijn doel is om het publiek dezelfde innerlijke reis door te laten maken als deze hoofdpersoon, zodat het empathie en betrokkenheid ervaart. Door te experimenteren met narratieve elementen in beweging en vorm, streef ik naar een emotionele connectie met het publiek en een diepere impact van mijn werk.

Bij sommige projecten voel ik een dringende behoefte om de thematiek zodanig vorm te geven dat het niet alleen de emotionele reactie van het publiek oproept, maar deze ook intellectueel uitdaagt en tot denken zet. In eerdere voorstellingen die zich richtten op onze voortdurende drang naar vernieuwing en ontwikkeling via het prisma van transhumanisme, kregen tekst, acteerwerk en moderne digitale verteltechnieken een belangrijke rol in de vertelling. De wisselwerking tussen verschillende disciplines draagt op fascinerende wijze bij aan de opbouw en onthulling van spanning, de algehele dynamiek van het werk en de impact op het publiek. Conflict is een kerncomponent in mijn werk. Er schuilt iets intrigerends in conflict; ik zie het als een instrument om zowel spanning in het onderwerp als in het lichaam te creëren. Ik houd ervan om een lichaam in een staat van innerlijk conflict te brengen; de energetische spanning die dit genereert is buitengewoon.

Het hebben van twee tegenstrijdige taken in een lichaam doet ongelooflijke dingen met een danser en roept gevoelens op van verlangen, strijd, lijden, hoop, angst en meer.

Dansvoorstellingen om in te wonen

Om mijn werk uit te leggen maak ik de vergelijking met het ontwerpen van een huis door een architect. Ik zie een voorstelling als een huis; elk verhaal dat ik wil vertellen vraagt om een uniek ontwerp. Ik nodig ambachtslieden uit om met mij samen te werken variërend van: dansers, muzikanten, acteurs, en componisten tot lichtontwerpers, visueel kunstenaars, tekstschrijvers, stage designers en modeontwerpers.

Samen met dit team van ambachtslieden bouwen we met precisie de fundering, het dak, de kamers, de hal, de trap, de zolder en de kelder van dit 'huis'. Vervolgens nodigen we het publiek uit om ons 'huis' te betreden. Het verhaal dat tot dit ontwerp heeft geleid, lijkt compleet. Bijna dan. Hoewel wij als ambachtslieden betekenis, ziel en passie in dit 'huis' hebben gestopt, is het niet langer ons eigendom en behoort het nu toe aan de bewoners, het publiek. Alles wat zij meebrengen, hun geschiedenis, hun essentie, vult dit 'huis'. Het kleurt de verschillende ruimtes en vormt hun beleving ervan.

Daarmee behoort dit 'huis' toe aan eenieder die het betreedt, en elke individuele ervaring binnen deze ruimte is uniek. Deze diversiteit in interpretatie is voor mij de ware schoonheid. Dat is wat ik nastreef: mijn verhalen en essentie vertalen naar voorstellingen als huizen waarin het publiek kan wonen. Voorstellingen waarin ruimte is voor de bewoner om zichzelf te vinden, om te associëren en betekenissen te ontdekken in relatie tot de eigen identiteit.

“Sterk invoelbaar en sinister.”

– De Volkskrant over “De Panter”

“De verhaallijn is belangrijk in De Panter. Jocić geeft met teksten van Barbi Markovic richting aan het stuk. Toch laten het bewegingsmateriaal en de voice-over genoeg ruimte voor eigen interpretaties.” – **Theaterkrant over “De Panter”**

“Fascinerend om te zien hoe Jocić surrealistische werelden creëert met een ingenieuze mix van visuals, muziek, tekst en dans – en zo met haar team jaagt op een krachtige vormtaal voor de hang naar eeuwig leven.” –

Theaterkrant over “Het gras hier is groener”

3. Missie en visie van de Stichting

Stichting Dunja Jocić maakt persoonlijk en sociaal-maatschappelijk betrokken danstheater. Voorstellingen en projecten die mensen zowel emotioneel als intellectueel aanspreken. Danstheater is een belangrijke kunstvorm, die we toegankelijk willen maken en houden voor een breed publiek. Tegelijkertijd blijven we onvermoeibaar werken aan het verleggen van onze eigen creatieve grenzen.

- In onze vier grote producties voor de grote zaal en middenzaal verkennen we belangrijke thema's van deze tijd door middel van persoonlijke verhalen.
- Met drie kleinere, experimentele producties verkennen we de grenzen van danstheater als discipline en zoeken we actief naar nieuw publiek buiten de traditionele danstheater kringen.
- Het lokale project "De Verbonden Stad" legt de focus op sociaal-maatschappelijke betrokkenheid; danstheater dat direct reageert op actuele gebeurtenissen, lokaal geproduceerd en in samenwerking met de buurt.
- Als stichting bieden we ruimte aan jong talent dat de kans krijgt om via verschillende initiatieven en projecten door te groeien naar de grotere producties van de stichting.

4. Organisatiestructuur

Voor de periode van 2025-2028 wagen we, na grondige overweging, de sprong naar categorie II. Een grote stap in onzekere tijden die wij vastberaden zetten. De keuze om uit te breiden en meer verantwoordelijkheid te nemen, komt voort uit de creatieve behoefte om meer middelen ter beschikking te hebben om onze visie te verwezenlijken. Hoewel we binnen categorie I onze kansen hebben benut, ervaren we beperkingen met betrekking tot verdere groei. Het is daarom noodzakelijk om de volgende stap te zetten. Binnen categorie II krijgt Dunja de artistieke ruimte voor het maken van grotere choreografieën met meer dansers en om de samenwerkingsverbanden die we zijn aangegaan voort te zetten en te verdiepen. Bovendien is er meer budget om te professionaliseren en te bouwen aan onze naamsbekendheid en marketing.

De periode 2025-2028 voorziet in een herstructurering van de organisatie, waarbij we naast een artistiek- en zakelijk leider ook een creatief producent aan het kernteam toevoegen. Met deze versterkte 'driehoek' beogen we niet alleen een betere taakverdeling, maar ook een gezonde, creatieve dynamiek waarin we elkaar kunnen uitdagen en bevragen. Deze samenwerking op zakelijk en creatief niveau biedt ons de slagvaardigheid die nodig is voor de stap naar categorie II, waarin werkdruk en complexiteit toenemen. Deze verandering gaat ook gepaard met een nieuwe en herkenbare naam voor de stichting; vanaf 2024 gaan we verder als Stichting Dunja Jocić.

Stichting Dunja Jocić is lid van het NAPK en de Kunstenbond, en streeft ernaar een stichting te zijn waarin de diverse vaardigheden van elk individu worden benut, waar gelijkwaardigheid centraal staat, en waardering wordt uitgesproken voor ieders bijdrage aan de gezamenlijke groei. Onze manier van samenwerken en produceren is geïnspireerd door het rizomatisch denken, waarbij gelijkwaardigheid tussen denkers centraal staat en traditionele hiërarchieën vervagen. In het productieproces komen diverse disciplines samen, vaak met beperkt inzicht in elkaars werkprocessen. We benadrukken het belang van een diepgaand begrip van elkaars werkmethoden,

niet alleen om begrip te vergroten, maar ook om een vruchtbare uitwisseling van creatieve ideeën en samenwerking te bevorderen. In de projecten die wij in dit ondernemingsplan presenteren, behandelen wij vormende elementen die maken wie wij zijn in relatie tot de wereld waarin wij leven. Om onze doelen te bereiken, organiseren wij geplande overleggen tijdens het creatieve proces waar verschillende makers binnen onze producties zich op een betekenisvolle manier met elkaar kunnen verbinden. We werken in fases. Dit biedt de mogelijkheid tot reflectie, overleg en bijsturen. Wij bouwen aan een dynamisch netwerk van gelijkwaardige denkers dat niet alleen de samenwerking, maar ook het creatieve proces zelf bevordert.

Door een inkijkje te geven in het productieproces bieden we dansers de gelegenheid om hun horizon in het werkveld te verbreden. Om dit proces transparant te maken vestigen we ons kantoor in de repetitiestudio. Gedurende het productieproces creëren wij momenten waarop te zien is welk werk we verrichten. Hier delen wij onze kennis over het functioneren van een kunstbedrijf, kennis die van grote waarde is voor dansers die nieuwe stappen willen zetten binnen het dansveld.

Met een diverse samenstelling van dansers in onze voorstellingen en medewerkers achter de schermen willen wij een afspiegeling zijn van de samenleving waarvan wij deelmaken. Ons oude bestuur van overwegend oudere, witte mannen is begin 2024 overgegaan in een [divers en jonger bestuur](#), gedomineerd door vrouwen. Diversiteit en inclusie zijn op een natuurlijke wijze vervlochten met onze werkpraktijk door actief aanwezig te zijn binnen een zo divers mogelijke setting. Met onze [open studio's](#) en residenties reizen we langs verschillende steden en verwelkomen we een grote diversiteit aan (dans)disciplines, elk met een eigen achterban. Binnen het project “De Verbonden Stad” werken we met nieuwe makers en nieuw danstalent die met hun identiteit het huidige tijdsbeeld vormgeven. Voor beide projecten geldt: als er een artistieke klik is, vindt nieuw talent van alle culturele, seksuele en etnische achtergronden hun weg binnen onze organisatie.

4. Werkwijze

Drie cirkels

Zoals we een voorstelling vergelijken met een huis, is onze werkwijze te vergelijken met een reeks concentrische cirkels, elk met een unieke focus:

1. Kweekvijver van talent
2. Experiment en kruisbestuiving met andere disciplines
3. Grote verhalen, met een persoonlijke bodem

Deze drie cirkels vertegenwoordigen de niveaus waarop we onze betekenis voor de Nederlandse podiumkunstpraktijk vormgeven. Tussen de cirkels is beweging gaande door het uitwaaiëren en verder ontwikkelen van talent en ideeën. Dit proces is als het effect van een steentje dat in een vijver wordt gegooid; de rimpelingen worden steeds wijder naarmate de impact ervan vergroot. De samenwerking met andere disciplines verrijkt onze eigen danspraktijk. Alles wat we door uitwisseling en kruisbestuiving ontdekken is voeding voor onze persoonlijke projecten.

De eerste cirkel

De eerste cirkel staat in het teken van talentontwikkeling en uitwisseling met jonge choreografen. De uitwisseling met jonge mensen en hun kijk op dans en choreografie geeft energie, nieuwe inzichten en eigentijdse verhalen. Er is veel te delen, ondanks het soms grote verschil in ervaring, achtergrond en leeftijd.

“De Verbonden Stad”: Met dit project dragen wij bij aan de sociale cohesie van het theater met de buurt en de theaters en stadsdelen onderling en vertellen wij het grotere verhaal van onze hoofdstad en haar makers in het huidige tijdsgewricht. Samen met acht jonge choreografen met een diverse achtergrond ontwikkelen we acht programma’s die worden ontwikkeld en uitgevoerd in acht Amsterdamse stadsdelen. Intieme ontmoetingen, oude verhalen, tradities en de toekomst zijn onderwerp van “De Verbonden Stad”. Met het project zoomen we in op de verhalen van wijkbewoners; wie zijn wij en hoe verhouden we ons tot de wereld om ons heen?

De aanpak van de creatie is documentair en wordt gerealiseerd in interactie met dansmakers en het sociale en culturele netwerk van de buurt. Uiteindelijk wordt elk stadsdeel vertegenwoordigd door een voorstelling van een half uur, die als een 'dubbel bill' met de voorstelling van een ander stadsdeel langs de acht betrokken theaters van de stad reist. Tussen 2025 en 2028 doen we met dit project alle stadsdelen aan. De theaters die hun betrokkenheid al hebben toegezegd zijn: Podium Mozaïek (Trisha de Lang, Natalie Beckers), CC Amstel (Inge Koks), ITA/Julidans (Anita van Dolen), Meervaart (Christiaan Mooij), Bijlmerpark Theater (Jolanda Spoel) en Plein Theater (Berith Danse).

Deze theaters spelen een belangrijke schakel met lokaal talent en de buurt waarin ze gevestigd zijn. Met trots kunnen wij meedelen dat 'De Verbonden Stad' jaarlijks in het kader van Julidans in première zal gaan.

Jocić, geboren en getogen in voormalig Joegoslavië, is al vijftien jaar een 'nieuwe' Amsterdamse. In de jaren dat ze in Nederland werkzaam is heeft zij gemerkt dat de danswereld, hoewel zeer internationaal, tegelijkertijd enigszins gesloten is. Met dit lokale project wil zij deze gesloten wereld openbreken en dans voor een diverser publiek toegankelijk maken. Met “De Verbonden Stad” stimuleert zij dansmakers, waaronder zichzelf, uit hun afgeschermd omgeving te treden en op een onderzoekende en speelse wijze interactie te vinden in de wijk, en in contact te komen met nieuw publiek, andere disciplines en nieuwe werkmethoden.

Residenties en Open Studio's: Residenties en Open Studio's bieden een toegankelijke en informele manier om verbinding te maken met nieuw talent en nieuw publiek. Jaarlijks organiseren we twee residenties voor jonge choreografen, die worden geselecteerd op basis van kwaliteit, visie en potentie. Deze residenties vinden niet alleen plaats in onze thuisbasis Amsterdam, maar ook in steden met vooraanstaande kunstvakopleidingen zoals Arnhem (ArtEZ), Tilburg (Fontys) en Rotterdam (Codarts). Elke residentie sluit af met een presentatiemoment in de vorm van een Open Studio. Tijdens deze avond fungeert de resident als curator van een "triple bill" en nodigt twee andere makers uit om gezamenlijk hun werk aan het publiek te tonen.

Met deze werkwijze deden we ervaring op tijdens een [Open Studio](#) in onze studio in de Bijlmer (2023), waar Ornella Dufay-Miralles als curator optrad. Dit project initieerde ontmoetingen tussen nieuwe makers en dansers, die ieder hun eigen culturele en diverse achterban meebrachten.

Door Open Studio avonden te organiseren komen wij in contact met een nieuwe en diverse generatie dansers. Opvallend talent uit deze residenties en Open Studio-avonden geven we de kans om als danser of choreograaf deel te nemen aan het project "De Verbonden Stad" en kan vervolgens doorgroeien naar de tweede experimentele cirkel of betrokken worden bij de grote voorstellingen in de derde cirkel. Op deze manier bevorderen we het 'uitdijende effect' van onze cirkels, de verspreiding van kennis en talent binnen onze stichting, en willen wij de samenstelling van onze ensembles divers maken en houden.

De tweede cirkel

De tweede cirkel staat in het teken van experimentele dansvoorstellingen buiten het reguliere danstheater circuit. Drie choreografieën van Dunja Jocić waarin zij haar artistieke signatuur meet met de visie en techniek van makers uit andere disciplines. Wij willen hiermee een nieuw publiek aanspreken, en onze voorstellingen naar plekken brengen of niet vanzelfsprekend geassocieerd worden met (dans)theater. Spannende projecten, waarin Dunja buiten haar comfortzone treedt en veel vrijheid neemt om grenzen te verleggen en nieuwe wisselwerkingen te zoeken tussen disciplines, ruimte en publiek.

Danstalent dat we ontdekten in de eerste cirkel krijgt nu de ruimte om te groeien binnen een meer experimentele setting. We experimenteren met vorm, locaties en samenwerkingen. We spelen in musea, nachtclubs en festivals; plekken waar we nieuw publiek ontmoeten en uitnodigen om ons te volgen naar het meer conventionele danstheatercircuit.

2025: DEADLY POODLES – a club opera

Coproductie met Silbersee // Choreografie en regie – Dunja Jocić // Compositie: Yannis Kyriakides
Libretto: Barbi Marković // 5 dansers, 4 zangers // voor nachtclubs tijdens theaterfestivals

Inhoud

"Deadly Poodles" is een herschrijving van het Faustiaanse verhaal door Barbi Marković. In deze versie van het stuk plaatsen we de jongere generatie in een nachtclub, waardoor het een dansopera wordt met een techno beat. Diep in de nacht, waar jongeren hun identiteit verkennen te midden van veranderende genderfluiditeit en drugs, voelen ze zich bevrijdend en hemels; alles is nieuw en alles is een ontdekking. Maar in de greep van deze schoonheid zal niet iedereen 's ochtends weer de club uitkomen. In deze herschrijving van Faust neemt Mephisto de vorm aan van een poedel om Faust (de jonge dansers) te benaderen. Ze tekenen het contract met de poedel en een satirische, duistere en uitbundige dans begint.

Vorm

Als makers streven we ernaar een ruimte te creëren waar zowel het publiek als de performers de nacht in een club zo intens mogelijk ervaren en er actief deel van uitmaken. Het publiek dient niet louter toeschouwer te zijn vanaf de zijlijn;

toeschouwer te zijn vanaf de zijlijn; we streven naar een meeslepende ervaring. Zangers zullen zich bewegen op de minimal techno beats, terwijl de dansers soms samen met hen zingen. De setting zal authentiek zijn voor een club, inclusief een open bar. Met de lichtinstallatie willen wij een emotionele ruimte creëren voor het publiek, soms een desoriënterend gevoel teweegbrengend, dan weer voor een hyperfocus zorgend.

Samenwerking

Artistiek-inhoudelijk voelen we ons verwant met Silbersee omdat zij net als wij graag de grenzen opzoeken van de eigen discipline. Het caleidoscopische operagezelschap van Romain Bischoff werkt met hoogwaardige zangers en heeft een stevig fundament van samenwerkingspartners om zich heen, waardoor ze een goede partij zijn om een experiment mee aan te gaan.

2026: Second Chance for a First Impression

Co-productie met WERC // Choreografie en regie – Dunja Jocić

Interactieve video-installatie – WERC // 4 dansers // festivals

Inhoud

"Second Chance for a First Impression" is een meeslepende en interactieve technologische danservaring die het publiek uitnodigt om de koers van de voorstelling te veranderen. Als we de manier waarop we dingen waarnemen konden veranderen en de mogelijkheid kregen om terug in de tijd te gaan, bepaalde keuzes of verhalen te herzien en ze te veranderen, wat zouden we dan doen?

In "Second Chance for a First Impression" bouwt Dunja Jocić voort op haar Fast Forward-onderzoek naar participatief danstheater met inzet van digitale technologieën (2021-2022). Dit keer zullen we samenwerken met WERC om een choreografisch stuk van 20 minuten te creëren, dat zich twee keer in verschillende vormen en uitvoering herhaalt. Het publiek krijgt de kans om de loop van de gebeurtenissen te bepalen, waardoor ze de stemming, omgeving, kleur, geluid, performers en het eindverhaal kunnen veranderen. Ze krijgen een set parameters om te manipuleren, en de dansers ontvangen input via een armband. Elke danser krijgt zijn eigen aanwijzingen, en weten niet welke instructies de andere hebben ontvangen. De leden van het publiek zijn actief betrokken ter plaatse, waarbij ze een nieuw stuk bekijken dat live wordt gecreëerd door medeleden van het publiek.

Het idee daagt ons uit om vooroordelen bij een eerste indruk aan te pakken, vooral in dit tijdperk van technologische informatie waarbij oordelen beginnen binnen een tijdsbestek van 3 seconden. De inspiratie voor dit stuk komt voort uit Jocić's verlangen om eerdere gebeurtenissen te heroverwegen en ze van een afstand te bekijken.

Samenwerking

Dunja Jocić en het kunstcollectief [WERC](#) delen een fascinatie voor interactieve digitale technologie. De humanisering van technologie en de interactie tussen mensen, natuur en technologie vormen de leidende principes in dit samenwerkingsproject. Met deze productie wil Jocić de digitale technologieën die een steeds grotere rol zullen spelen in onze samenleving beter leren begrijpen en toepasbaar maken binnen haar danstheater creaties.

2027: ECHO'S

Coproductie met Duda Paiva Company

Concept, choreografie en regie - Dunja Jocić en Duda Paiva // 5 dansers/poppenspelers

25 speelbeurten // première najaar 2027 // kleine zalen, middenzalen en musea

Inhoud

Beeldhouwwerken en monumenten zijn stille getuigen van momenten in de geschiedenis. Wat hebben zij waargenomen? Waar komen ze vandaan? Door hen tot leven te brengen kunnen we hun verhaal horen. In Echo's presenteren we vijf beeldhouwwerken van verschillende beroemde kunstenaars, uitgevoerd in schuimrubber. Vijf sculpturen uit diverse tijdsperiodes - sleutelmomenten van de 19e eeuw tot nu - die de menselijke geschiedenis markeren. Via hen duiken we terug in de tijd. Wat als we destijds een andere weg waren ingeslagen? De beeldhouwwerken schetsen een alternatieve werkelijkheid. Hebben we geleerd van onze fouten of herhalen we ze telkens opnieuw? Gaandeweg rijst de vraag: Zijn wij wel de meest intelligente soort op deze planeet?

Samenwerking

Door middel van zijn openhartige en meeslepende performances werpt Duda Paiva op humoristische wijze een diepgaande blik op de menselijke ervaring. Dunja Jocić voelt zich aangetrokken tot zijn vertelstijl en innovatieve benadering, waarin ze een stuk van zichzelf herkent. Met deze samenwerking wil zij het vakmanschap dat Duda Paiva met zich meebrengt toevoegen aan haar uitgebreide palet van visuele en narratieve technieken. Haar expressieve bewegingstaal en esthetische visie beloven een boeiende interactie met de unieke artistieke signatuur van Duda Paiva.

De derde cirkel

Vanuit de eerste twee cirkels vloeit de derde en grootste voort; zowel omhullend als de ervaringen en het talent van de eerdere cirkels integrerend. Hier realiseren we onze vier grote voorstellingen in het reguliere theatercircuit. Deze buitenste cirkel is de bestemming waar wij ook het nieuwe publiek willen verwelkomen, dat we hebben ontmoet in de eerdere cirkels, samen met het danstalent dat we hebben ontdekt en de lessen die we hebben geleerd in onze experimenten. In de derde cirkel passen ook reprises met internationale ambities en allianties met internationale partners.

De drie cirkels - de kleine en lokale cirkel, de experimentele cirkel die zich (deels) buiten het reguliere theatercircuit afspeelt, en de derde cirkel met onze grote producties en internationale ambities - tonen de volledigheid van ons proces van ontwikkeling, creatie, integratie en presentatie.

2025: AFTERNOON OF A NYMPH

Choreografie en regie – Dunja Jocić // 6 dansers // Composers - Jonathan Bonny, Claude Debussy
20 speelbeurten // première in ITA Amsterdam voorjaar 2025 // middenzalen en grote zalen

Inhoud

In het bekende mythische verhaal van ondeugende faunen en verleidelijke nimfen vindt een twist plaats. De zieke faun, als vertegenwoordiger van mannelijke erotische energie, kwijnt weg. De wereld wordt geconfronteerd met een visie die vrouwelijk is. Het is de nimf die haar eigen middag viert, en deze middag is mogelijk niet zoals we verwachten.

Context

Bezien vanuit haar achtergrond in ballet en moderne dans, geeft Jocić commentaar op de door de mannelijke blik gedomineerde en beheerste (dans)wereld. Jocić gebruikt het beroemde ballet “Prélude à l'après-midi d'un faune” van Vaslav Nijinsky en Jerome Robbins, op de gelijknamige compositie van Claude Debussy als uitgangspunt; een voorstelling gemaakt door mannen die de mannelijke seksuele fantasie behandelt.

De vraag naar de mannelijke en vrouwelijke posities in ballet is een vraag van ongelijkheid. Is de man degene die controle heeft of is hij degene die het vrouwelijke lichaam ondersteunt? Wat gebeurt er wanneer de focus, het perspectief, dat wat we de mannelijke blik noemen, vervalt en de nadruk van het verhaal verschuift naar emoties en het intellect van een vrouw? Op welke manier wordt het materiaal van dans en uitvoering in dat geval verwerkt, en via welke werkprocedures kan het conventionele concept van de verbeelding, dromen en het bewustzijn van een man worden bekritiseerd?

Vorm

De compositie van Debussy ondergaat verschillende bewerkingen, die de ontwikkeling en verandering binnen de voorstelling weergeven. Het doel van de interactie tussen de dansende lichamen in deze uitvoering is om gender- en seksuele identiteitsposities te bespreken en te verkennen via een choreografische taal. Deze taal zal fysiek, technisch, virtuoos en complex zijn, in contrast met de eenvoud van de oorspronkelijke compositie. De choreografie volgt een lusstructuur als symbool van de wens om het verhaal te vervangen door een voortdurende handeling. Door langdurige en repetitieve bewegingen onderzoekt de dans de mogelijkheid om perspectieven te veranderen en de cyclische aard van vooraf bepaalde blikken te verstoren.

2026: FOLK

Coproductie met Silbersee // Choreografie en regie – Dunja Jocić // 5 dansers, 4 zangers
22 speelbeurten // première in ITA Amsterdam voorjaar 2026 // middenzalen en grote zalen

Inhoud

Een groep jonge mensen geniet van hun avond in een nachtclub, zonder te beseffen dat deze geleidelijk omvormt tot een kerk. Terwijl de feestgangers transformeren tot radicale gelovigen, raakt een jonge vrouw verward door de veranderingen om haar heen. Ze probeert grip te houden op haar uiteenvallende realiteit maar slaagt er niet in om te integreren in deze nieuwe samenleving, waarna de gemeenschap besluit haar uit te sluiten.

Context

Dunja haalt inspiratie uit haar ervaringen in de jaren '90 en de folk tradities van voormalig Joegoslavië. Tijdens de burgeroorlog onderging het land een snelle verschuiving van een socialistische naar een nationalistische ideologie, wat voor Jocić verwarrend was. Het leek alsof iedereen op zoek was naar een nieuwe identiteit. Telkens wanneer een deel van het land onafhankelijkheid uitriep, veranderde niet alleen de naam van het land, maar ook de identiteit van de inwoners. Nu, buiten deze politieke context, heroverweegt Jocić haar eigen identiteit en die van haar geboorteland. Tegelijkertijd observeert ze vergelijkbare politieke processen in de hedendaagse wereld.

Vorm

Het authentieke en mogelijk naïeve karakter van de traditionele Balkanliederen brengt Dunja in conflict met het agressieve en onbeheersbare karakter van individuele processen en groepsdynamieken. De vrije expressie van een feest verandert geleidelijk in uniformiteit, waardoor een nieuwe gezamenlijke identiteit ontstaat. Een componist herschrijft bekende nummers radicaal, van a cappella zang naar psychedelische trance. Een nieuwe gemeenschappelijke (bewegings)taal ontstaat, met elementen van volksdansen en liederen, waaronder stille dans en uitputtende uitvoeringen van traditionele dansen en motieven uit de Joegoslavische folklore. Deze worden omgezet in herhalende klanken en ritmes om een trance te bereiken.

Samenwerking

Aspecten van de vocale uitvoering omvatten klaagliederen, kreten en rouw. Hierbij komen verschillende verontrustende praktijken naar voren, zoals 'lapot', een traditie waarbij niet-functionerende gemeenschapsleden op gewelddadige wijze worden geëlimineerd. De zangers van Silbersee gebruiken hun stemmen op vele manieren. Ze zijn gespecialiseerd in het experimenteren met het gebruik van hun stem. Door de manier waarop ze hun stem en instrumenten gebruiken, geven ze ritme aan de dansers.

2027: MONUMENTS

Choreografie en regie – Dunja Jocić // 6 dansers // i.s.m de Bulgaarse drummer Tatiana Koleva.
24 speelbeurten // première in ITA Amsterdam voorjaar 2027 // middenzalen en grote zalen

Inhoud

Terwijl de wereld wordt geteisterd door conflict en wijdverspreid lijden, verenigt een groep individuen zich met een gemeenschappelijk doel: het ontmantelen van de bestaande regerende autoriteit. Zij willen de symbolen van het oude regime afbreken en nieuwe iconen oprichten die hun eigen, verse ideologieën belichamen.

Context

MONUMENTS is een choreografie van protest en burgerlijke ongehoorzaamheid, geïnspireerd door Jocić's betrokkenheid bij de studentenprotesten van 1996 in Belgrado. Tijdens deze opstand tegen het nationalistische regime van president Slobodan Milošević kwam de bevolking elke avond samen voor een collectief verzet, waarbij pannen werden gebruikt als instrumenten tijdens de nationale nieuwsuitzending. Dit symboliseerde een tastbaar gevoel van eenheid en vastberadenheid in de zoektocht naar vrijheid.

In MONUMENTS grijpt Dunja de uitdagingen aan waarmee jongeren vandaag de dag worden geconfronteerd, en trekt zij de parallel met haar eigen ervaringen in voormalig Joegoslavië. Ze herkent de strijd tegen een meedogenloze tegenstander en beseft tegelijkertijd dat, ondanks haar passie, protesten en opofferingen in 1996, er niets veranderd is. MONUMENTS werpt vragen op over het vermogen van de mensheid om zich aan gecorrumpeerde systemen te onttrekken.

Vorm

In MONUMENTS worden de ideologieën en identiteiten van mensen fysiek tot leven gebracht. Op het volledig lege podium zullen enkel lichamen aanwezig zijn. Het stuk vormt een samenspel tussen het fysieke en het licht, waarbij het licht een centrale rol krijgt om het antagonisme te versterken. Tatiana Koleva, als drummer, speelt een essentiële rol. Samen met de dansers creëert ze ritme, zowel met haar lichaam als met de drums. Deze minimalistische benadering ligt aan de basis van de choreografie als een vorm van protest. De plaatsing van de lichamen in de ruimte wordt beschouwd als de enige noodzakelijke vorm van expressie.

2028: STRETCHING

Choreografie en regie – Dunja Jocić // 5 dansers en 1 instrumentalist
26 speelbeurten // première in ITA Amsterdam voorjaar 2028 // middenzalen en grote zalen

Inhoud

Een groep ritmische gymnasten bereidt zich voor op het wereldkampioenschap. Deze gymnasten zijn “overwinningsmachines” en trotse vertegenwoordigers van hun land. Terwijl hun voorbereiding en training vordert, realiseren ze zich echter dat hun lichamen de inzet zijn van verschillende machtssystemen om hen heen. Wat ooit een sportieve ambitie was, verandert langzaam in psychologische en fysieke horror.

Context

In STRETCHING reflecteert Dunja op een periode in haar jeugd. In 1989 was zij een jaar of 10 en woonde in de Sovjet-Unie met een coach. Het enige wat ze deden was trainen. Het leven voor veel mensen in die tijd in de Sovjet-Unie was zwaar. Toetreden tot het Olympisch team betekende voor hen een salaris krijgen, hun ouders kunnen helpen. Als kind kende Dunja die context natuurlijk niet. Nu gebruikt Jocić haar ervaring in ritmische gymnastiek als een lens om de uitdagingen van discipline en controle binnen competitieve systemen te onderzoeken. Als iemand van een andere generatie, ziet ze de worstelingen van de hedendaagse jongere generatie waarmee ze samenwerkt - burn-out en depressie, gekoppeld aan de druk en eisen van discipline en ambitie. Ze onderzoekt hoe de ervaringen van deze generatie verband houden met haar eigen ervaringen, en houdt hiermee het huidige maatschappelijke landschap onder de loep.

Vorm

De choreografische taal in deze voorstelling is afgeleid van de bewegingstaal van ritmische gymnastiek, waarbij het lichaam wordt gevormd door intense training, oefeningen en krachtige stretching.

Dit vertoont vaak een vorm van strenge discipline, soms grenzend aan marteling. Het lichaam dient als strijdtoneel waar tegenstrijdige krachten botsen. Op het podium staan en hangen gymnastiekmaterialen die de dansers gebruiken voor oefeningen. Microfoons versterken de geluiden die de dansers maken tijdens het trainen. Ze worden aangestuurd door een vrouwelijke gitarist die richting en tempo aangeeft.

5. Marketing

Kunst bestaat dankzij het publiek. Als jonge stichting ligt er voor ons een grote uitdaging bij marketing, communicatie en sales. In 2023 zijn we gestart met het uitvoeren van publieksenquêtes na onze voorstellingen om beter inzicht te krijgen in de effecten van onze marketingactiviteiten en de opbouw van ons publiek. Een groot aandeel van ons publiek blijkt nieuw publiek te zijn dat ons via de theaters bereikt. In onze thuisstad Amsterdam is ons publiek aanzienlijk divers, maar bestaat daarbuiten - met uitzondering van Groningen - voornamelijk uit witte mensen van middelbare leeftijd en ouder.

Doelgroepen

Wij onderscheiden de volgende potentiële doelgroepen:

- Jonge mensen van nu in al hun diversiteit; mensen die met hun identiteit het huidige tijdsbeeld vormgeven
- Liefhebbers van theater, in het bijzonder moderne dans en muziektheater
- Studenten en vakgenoten
- Onze achterban, de achterban van onze partners en van aan ons verwante makers
- Internationaal publiek

Deze doelgroepen kunnen niet allemaal met dezelfde strategie bereikt worden, iedere doelgroep heeft hun eigen toegespitste aanpak nodig.

Ambitie

Dunja maakt voorstellingen over urgente onderwerpen die relevant zijn voor een gedeelte van de samenleving die we nu nog slechts mondjesmaat bereiken; mensen in de leeftijd van 20-35 jaar, met diverse nationaliteiten en culturele achtergronden. De ambitie is om deze groep mensen aan te trekken en te blijven bereiken, met zeer uitgesproken, confronterende maar ook humoristische voorstellingen.

Wij willen dit relatief jonge publiek onder andere bereiken door onszelf kenbaar te maken in hun gebieden van interesse, waaronder: mode, muziek, film en celebrity. Ons doel is hen te verleiden om ons op hun eigen initiatief te ontdekken. Als ze het werk van Dunja Jocić zelfstandig ontdekken en goed vinden, is er een goede kans dat zij hun enthousiasme verspreiden en hun vrienden activeren. De generatie die wij willen aanspreken is daar ongelooflijk goed in. We kennen allemaal een van de meest extreme vormen hiervan: de TikTok-rijen.

Branding

Onze voorstellingen zullen wij altijd via de gebruikelijke kanalen onder de aandacht blijven brengen, mede omdat wij het oudere gedeelte van ons publiek op deze manier bereiken. Denk aan aanwezigheid in de krant, [persberichten](#), interviews en nieuwsbrieven van onszelf en theaters. Beiden blijken uit onze enquêtes zeer effectief voor deze doelgroep. Indirecte methodes die voor bewustzijn zorgen, zoals drukwerk en social media, zullen wij ook blijven inzetten. Online-bannercampagnes, een relatief dure vorm van marketing die wij in 2023 hebben uitgetoetst, zorgde echter nog niet voor meer bezoekers.

De doelgroep 20-35 jaar is echter nauwelijks op de bovengenoemde manier te bereiken. Om hun te bereiken moeten we niet enkel de voorstellingen, maar zeker ook de maker; Dunja Jocić zelf onder hun aandacht brengen. We merken al aan de gezonde jaarlijkse groei van Dunja's Instagram account hoe nieuw, divers en jong publiek haar op persoonlijk naam weet te vinden en begint te volgen.

Eigenschappen van Dunja's werk zijn: eigenzinnigheid, tegenstrijdigheid, humor, spanning, conflict en controle, en lijken goed aan te sluiten bij de tijdsgeest. Ook met de thematiek die Dunja behandelt identificeert deze leeftijdsgroep zich: feminisme, non-conformisme, insubordinatie, en competitiviteit.

De herkenbaarheid van Dunja Jocić als pionier in de kunst en migrant met een inspirerend verhaal speelt een centrale rol in de branding van onze stichting. Hiervoor gaan wij een sterke en originele stem aan ons team toevoegen. Iemand van buiten de (dans)theaterwereld die op een andere manier nadenkt over de relatie maker/publiek en de manier om deze relatie op een duurzame en betekenisvolle manier tot stand te brengen.

Recentelijk hebben wij gesprekken gehad met [Manon Schaap](#), voormalig directeur van Tassenmuseum Hendrikje. Manon Schaap werkte voor bekende mode- en parfummerken, was creatief directeur van tijdschriften en runde sinds 1998 haar eigen creatieve studio. Manon heeft in de eindfase van het schrijven van dit ondernemingsplan met interesse meegelezen en wij hopen dat wij haar vanaf begin 2025 onderdeel kunnen maken van ons team.

Nationale en internationale erkenning

Naast het versterken van onze positie, streven we naar de verspreiding van ons “merk” Dunja Jocić in andere, grotere en internationalere kunstcircuits. In deze circuits kan zij samenwerkingen aangaan met andere kunstenaars zoals designers, regisseurs en muzikanten.

Jocić heeft ervaring in de filmwereld, met twee prijswinnende en internationaal reizende dansfilms op haar naam ("Spiegelingen" uit 2011 en "Bird" uit 2015). Onze ambitie is om in dit circuit verder door te breken, haar naam breder te verspreiden, het publiek te vergroten en nieuwswaardige momenten te creëren.

*“Bird” won o.a. de publieksprijs op Cinedans 2015 en werd verkocht aan Canal+
“Spiegelingen” uit 2012 was in de competitie voor de Gouden Kalveren.*

Momenteel zijn wij in gesprek met film-, videoclip- en commercialproductiemaatschappij [100% Halal](#) voor de vertegenwoordiging van Dunja Jocić. Film voegt geheel nieuwe mogelijkheden toe aan de emotionele beleving van een dansverhaal. Met een opvallende dansfilm of videoclip bereik je een nieuw publiek, en wek je de interesse van andere beroepsgroepen. Een choreograaf als de Belgische Damien Jalet is hier een inspiratie, met samenwerkingen in internationale films (Suspiria, 2018), muziek (Anima met Thom Yorke van Radiohead, 2019) en commercials (Apple, 2022). Al deze samenwerkingen dragen bij aan een buzz rond een artiest en zorgt voor “haakjes” bij het nieuwe publiek dat wij willen bereiken.

Het kost tijd om een naam op te bouwen binnen een andere sector maar met een (tweede) samenwerking met Peter Greenaway en Saskia Boddeke (in 2024, zal Dunja de Amerikaanse acteur Dustin Hoffman choreograferen voor een nieuw filmproject van Greenaway en Boddeke) zijn we op de goede weg. Deze samenwerkingen zorgen op hun beurt ook weer voor de nieuwswaarde die nodig is voor zichtbaarheid in kranten en tijdschriften. Zo verschijnt er tijdens het schrijven van dit kunstenplan een [interview](#) met Dunja in de jaarlijkse Kunst op Komst bijlage van het NRC, onder de noemer ‘Rijzende Sterren’.

Investeren buiten de stadsgrenzen

Een andere manier waarop wij een jong en divers publiek willen bereiken, is door onze [Open Studio's](#) en Residenties te organiseren in grote steden met dansopleidingen. Op deze manier willen wij in contact komen met jonge makers en hun sociale kringen. Beide groepen beschouwen we als potentiële drijfveren voor publieke belangstelling in deze steden. De Open Studio's vinden altijd plaats vlak voor onze voorstelling in die stad, zodat we optimaal kunnen inspelen op de band tussen maker en publiek.

Uitwisseling met lokale makers

Naamsbekendheid, integratie en verbondenheid met andere kunstenaars en kunstvormen zijn kernpunten in onze merk- en impact strategie. We zoeken actief naar samenwerkingsmogelijkheden en nieuwswaardige momenten. In elke stad zijn lokale makers actief met een eigen publiek en volgers op sociale media. Door meer samen te werken en deze gemeenschappen te delen, kunnen we ons bereik vergroten. Als het werk van lokale makers raakvlakken heeft met dat van Dunja, kan hun publiek ook interesse tonen in onze voorstellingen. We geloven dat een goedkeuring van iemand wiens werk het publiek bewondert, anderen kan aanmoedigen om iets nieuws te ontdekken. Daarom streven we naar actieve uitwisseling en het inzetten van elkaars netwerken. Voor onze tour van "The Previous Owner" heeft bijvoorbeeld Nynke Laverman (met wie Dunja "Plant" maakte) onze voorstellingen aangeprezen toen wij in haar stad optraden.

Communicatiemiddelen

Wij maken gebruik van alle standaard communicatiemiddelen om ons publiek te informeren, prikkelen en aan ons te binden, zoals: website, social media, nieuwsbrieven en drukwerk. Hieronder beschrijven we enkele specifieke middelen en acties.

Interactieve digitale technologieën: Promotie voor de voorstelling alleen gaat niet diep genoeg. Voor ons programma "De Verbonden Stad" gaan wij een interactief platform creëren. Op dit platform, in de vorm van een website en een met de tour van "De Verbonden Stad" meereizende interface, kunnen bezoekers zelf op ontdekkingsreis gaan in ons gedocumenteerde onderzoek voor de voorstellingen (tekst, fotografie, documentaire) en eerdere uitvoeringen uit het project bekijken. Onze ervaringen met dit interactieve platform in de kleinste cirkel, willen wij meenemen naar de projecten in onze grotere cirkels zoals ons hoofdprogramma om zo onze digitale impact te vergroten en onze relatie met ons publiek verdiepen.

Randprogrammering: In "De Verbonden Stad" experimenteren we met verschillende vormen van randprogrammering, zoals verdiepende gesprekken, educatie en een reizende tentoonstelling bestaande uit foto's en video's van de mensen en hun verhalen waarop de voorstellingen zijn gebaseerd. De betrokkenheid van de buurt waarin de theaters zich bevinden, vormt een essentieel onderdeel van ons project "De Verbonden Stad". We zien dit project als een gelegenheid om gedurende de volledige duur van het vierjarige project te experimenteren met publieke betrokkenheid. Hier willen we specifieke ideeën uitproberen die relevant zijn voor het project en waarvan de opgedane lessen zullen resoneren in de grotere cirkels. Voor het vormen van deze nieuwe ideeën van randprogrammering, willen wij putten uit gesprekken met onze makers, de buurtgenoten die wij vinden in ons onderzoek en onze partners: theaters en lokale culturele en sociale instellingen.

Podcasts: Podcasts zijn de afgelopen jaren een steeds succesvoller medium geworden. Uit onderzoek blijkt dat maar liefst een derde van de Nederlanders tussen 25 en 54 jaar maandelijks naar podcasts luistert, en het aantal shows waar podcast fans naar luisteren, is met 40% gestegen ten opzichte van 2017. Podcasts bieden een buitengewone manier om een band op te bouwen met het publiek. Ze zijn intiem en vangen de aandacht terwijl de luisteraar onderweg is. Wij willen het publiek van verschillende culturele podcasts aanspreken en rond de première data interviews plannen met onder andere Kunststof, Met Groenteman in de kast en Ervaring voor Beginners.

In onze eigen podcast die verspreid wordt via de website, social media (met beeld) en de app (alleen geluid) gaat Dunja in gesprek met vrouwelijke choreografen over hun werk, hun positie in het veld als vrouw en hun choreografische aanpak. De eerste twee afleveringen van deze reeks hopen we eind Februari op onze website te hebben. De serie zal vanaf medio 2025 maandelijks te beluisteren (en te zien) zijn.

Prikkelend ontwerp: Voor de communicatie over onze voorstellingen via website, posts op social media, drukwerk of de content voor beeldschermen in de theaters, gaan wij op zoek naar een herkenbare huisstijl en bovenal prikkelende visuele ideeën. Doel is om directe herkenning teweeg te brengen bij het zien van onze communicatie en te prikkelen door de kijker te confronteren, uit te dagen, aan het lachen te maken of op een andere manier te emotioneren. Hiervoor zijn wij in gesprek met grafisch ontwerper [Thijs Verbeek](#).

6. Geografische spreiding

Verkoop

We zijn gewend aan een hoge productiesnelheid en het initiëren en uitvoeren van meerdere projecten per jaar. In de nieuwe planperiode zullen onze producties het hele seizoen door spelen, wat de mogelijkheid biedt voor een verhoogd aantal speelbeurten. Het is onze ambitie om met een versteviging en vergroting van ons theaternetwerk in Nederland, van 17 speelbeurten nu, naar ten minste 26 speelbeurten per voorstelling te gaan.

Bureau Berbee is onze verkopende partner. Via hen bereiken we de Nederlandse markt van theaters. Daarnaast willen wij onze eigen band met de theaters verstevigen. Zo doen we zelf onze verkoop in Amsterdam voor ons programma 'De Verbonden Stad' en zijn we erin geslaagd om alle benodigde theaters aan boord te krijgen en om ons project jaarlijks in het kader van Julidans in première te laten gaan.

Voor onze tour van "We, Us and other Games" in 2024, zijn wij nauw betrokken bij de verkoop en staan in direct contact met de theaters. Bovendien zullen wij met de tour in 2024 zalen en theaters aandoen waar wij eerder niet speelden; Utrecht Stadsschouwburg (i.p.v. Theater De Kikker), Rotterdam en mogelijk Haarlem Stadsschouwburg.

We willen het contact met de theaters zo persoonlijk mogelijk maken. Daarom bouwen we aan een band met de programmeurs en bespreken we onze plannen, hun bevindingen en delen we kennis over publiek en marketingideeën. Ons doel is om de relatie met de theaters zodanig te verstevigen dat we in de toekomst mogelijk onze eigen verkoop kunnen doen. Deze persoonlijk aandacht heeft al zijn vruchten afgeworpen, vanaf 2025 gaan al onze voorstellingen uit de derde cirkel jaarlijks bij ITA Amsterdam in première.

Spreiding: nationaal en internationaal

In Nederland treden we op in Den Bosch, Leiden, Wageningen, Drachten, Arnhem, Utrecht, Schiedam, Nijmegen, Amersfoort, Purmerend, Tilburg, Eindhoven, Haarlem, Leeuwarden, Maastricht, Den Haag, Breda, Groningen en Amsterdam. Voor 2025-2028 willen wij onze speellijst uitbreiden met Rotterdam, Apeldoorn, Alkmaar, Deventer, Heerlen, Amstelveen, Almere, Delft, Hilversum, Zaandam en Zwolle.

Een van onze ambities is om "[Arcus Cloud](#)" (2021) naar New York te brengen, de thuisstad van componist Michael Gordon, die hier zijn eigen muzikfestival, "Bang On A Can" organiseert. De complexe financiële en productionele logistiek die hierbij komt kijken, dwingt ons een werkmethode te ontwikkelen die we ook voor toekomstige, vergelijkbare internationale optredens kunnen inzetten. Als dit succesvol blijkt, overwegen we ook een voorstelling in Londen.

Dunja maakt naam in Duitsland. Een tour van onze solo "The Previous Owner" (2023) door Duitsland is een van onze ambities, mogelijk via festivals (die geclusterd zijn gedurende het jaar), omdat Duitsland met Staatstheaters werkt.

Deze voorstelling is erg goed [gerecenseerd](#) in Nederland en kreeg zeer goede publieksreacties. Bovendien is er commerciële potentie door de rol van Tom Jansen in de voorstelling (in stem en op de iPad van de danser) te laten vertolken door een gerenommeerd Duitse acteur. Verder treden we al op in steden als Osnabrück, Belgrado, Stuttgart, Rome, Catania en Bolzano.

Zakelijke kwaliteit

Stichting Dunja Jocić wordt binnen het huidige kunstenplan 2021-2024 structureel ondersteund (onder de naam Bird Productions) door het FPK/Categorie I. Dezelfde aanvraag is destijds door het AFK ook positief beoordeeld, maar viel onder de beruchte zaaglijn. De organisatie is relatief klein, maar heeft een stabiele en gezonde financiële basis. Met de aanvraag die voor u ligt maakt de organisatie een serieuze groeispiong, verstevigt zij haar positie in de stad Amsterdam en professionaliseert zij haar werkomgeving.

Wederom wordt zowel bij het FPK als bij het AFK structurele financiering aangevraagd voor '25-'28, respectievelijk voor € 370.000 bij het FPK/Categorie II en € 165.000 bij het AFK. De omvang van de artistiek inhoudelijke plannen is duidelijk gegroeid t.o.v. 2021-2024. Zo ook de positie van Dunja Jocić als choreograaf & artistiek leider. De organisatie is eveneens meegegroeid, met een nieuw bestuur, stevige samenwerkingspartners en de toevoeging van een creative producer aan het kernteam. We produceren eigen werk en zijn betrokken bij coproducties.

Het ontbreekt in het kernteam, dat Dunja Jocić rond haar werk verzameld heeft en de gewenste groei & professionalisering met haar mogelijk gaat maken, nog aan een zakelijk leider. Momenteel neemt de zeer bekwame Alexander Godschalk deze taak tijdelijk op zich voor een beperkt aantal uren per week (0,2 fte). In het nieuwe kunstenplan is er 0,6 fte ruimte voor een zakelijk leider (schaal X/trede 5); iemand met ervaring. De zakelijk leider gaat zich stevig storten op financiering vanuit private middelen. Het huidige Bird Productions heeft fondsfinanciering minimaal nodig gehad in het huidige kunstenplan. Dat moet en willen we anders in de periode 2025-2028, alleen al om ons minder afhankelijk van overheidsgeld te maken. In 2024 stapt de nieuwe zakelijk leider aan boord, gesprekken worden op dit moment gevoerd, coaching door Alexander is mogelijk.

De begroting voor de komende jaren kent een gemiddelde omzet van € 701.765 (in vergelijk huidige kunstenplan: € 277.645). De lasten zijn gebaseerd op specificaties per project, de al gemaakte coproductieafspraken en ervaringscijfers uit het huidige kunstenplan. Om mogelijke risico's van oplopende kosten van interdisciplinaire elementen te kunnen beheersen, gebruiken we scenario begrotingen waarmee we kunnen anticiperen en met het bestuur zijn risicobeheersingsafspraken gemaakt. We gaan uit van een jaarlijks gemiddelde van 44 speelbeurten in Nederland, waarvan het grootste gedeelte in het circuit midden en kleine zalen (≤ 400 stoelen). Gedurende 2025-2028 willen wij naar een aandeel van 25% speelbeurten in het circuit grote zalen (> 400 stoelen) groeien.

De financieringsmix bestaat voor het komend kunstenplan uit: 9% publieksinkomsten, 5% overige inkomsten, 8% private inkomsten en 78% publieke inkomsten. In vergelijk met eerdere jaren treedt er een iets minder grote afhankelijkheid van subsidiegelden op, de cijfers voor 2021-2024: 11% publieksinkomsten, 7% overige inkomsten, 2% private middelen, 80% publieke middelen.

Als gezegd, zetten wij met onze plannen voor 2025-2028 in op verdere professionalisering van onze organisatie. De ruime verdubbeling van onze begroting is mede te wijden aan ons project "De Verbonden Stad". Dit project biedt intrinsieke mogelijkheden voor diverse financiering. Met de toezegging van onze partners en Julidans als belangrijk betrokken platform stralen wij de draagkracht uit die nodig is voor de financiering van dit project.

Stichting Dunja Jocić volgt de CAO Toneel en Dans voor al haar medewerkers, zo ook voor zzp'ers met een opdrachtovereenkomst, *fair pay* is ons uitgangspunt. De organisatie kent vaste dienstverbanden en opdrachtovereenkomsten met zelfstandigen.

In het vaste personeelsbestand zit de artistiek leider (0,4 fte, schaal X/trede 5); de zakelijk leider (0,6 fte, schaal X/trede 5); de choreograaf I (0,4 fte, schaal VII/trede 12) en de creative producer (0,6 fte, schaal VIII/trede 5). Dunja Jocić is dus voor 0,8 fte in dienst bij de organisatie, deels als artistiek leider, deels als choreograaf I. De vaste personeelsbezetting van de stichting groeit van 0,7 fte in 2021 naar 2,0 fte in 2025.

Voor het budgetteren van de honoraria freelancers houden wij rekening met een gemiddeld aantal jaren ervaring; het midden tussen jong talent en talent met al ruime jaren ervaring. De marketeer is een freelancer begroot op 0,5 fte (schaal VI/trede 5). Voor het project "De Verbonden Stad" trekken we een extra freelance producent aan voor een dag in de week (0,2 fte, schaal VI/trede 5). Zoals de begroting aangeeft gaan we uit van een team met ervaring.

Onze samenwerkingspartners voor 2025-2028 zijn voor nu Silbersee, Duda Paiva, WERC, ITA, Julidans, Meervaat, Bijlmerpark Theater, Podium Mozaïek, CC Amstel, Plein Theater en Berbee en Jansen. Ervaring leert dat dit palet aan partners gedurende de periode 2025-2028 nog flink zal uitbreiden. Binnen het Amsterdamse Stadproject 'De Verbonden Stad' zullen ook nog vele partnerschappen worden gesloten.

Dank voor uw aandacht!

Stichting Dunja Jocić

